

РЕШЕНИЕ

№ 3291

гр. София, 04.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 03.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Рачев, като разгледа дело номер **2160** по описа за **2011** година докладвано от съдия Юлия Раева, и за да се произнесе взе предвид следното: Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Застрахователно акционерно дружество А.” със седалище и адрес на управление гр. С., У. „С К.” № 2 срещу Решение от 26.01.2011 г. по НАХД № 14508/2010 г. на С районен съд, НО, 99-ти състав. С посоченото решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-320 от 18.10.2010 г. на заместник председателя на Комисията за Ф. Н., ръководещ Управление „Застрахователен Н.”, с което на основание чл. 319, ал. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ) на касатора е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2 000 (две хиляди) лв. за нарушение на чл. 271, ал. 2, вр. ал. 1 от КЗ.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не изпраща процесуален представител.

Процесуалният представител на ответника изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли да бъде оставено в сила първоинстанционното решение.

Прокурорът счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Въз основа на събраните доказателства районният съд е приел за установено от фактическа страна, че по повод жалба вх. № 91-02-1181/29.12.2009 г. на Г Р К - собственик на лек автомобил „Фолксваген Голф“, рег. № ВР била извършена проверка от Комисията за Ф. Н. на „Застрахователно акционерно дружество (З.) А.“ относно спазване на законоустановения срок за произнасяне по щета № *0041/13.11.2009 г. При проверката било установено, че на 13.11.2009 г. е заведена претенция за изплащане на обезщетение на основание застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите – полица № 081008A572361/20.12.2008 г. Към датата на завеждане на претенцията били представени Протокол за ПТП № 1188856/12.11.2009 г., копия от свидетелство за регистрация, свидетелство за управление, знак за първоначален технически преглед, Акт за установяване на административно нарушение № 303220/09.05.2009 г. на Г Р К. В 3-месечен срок след 13.11.2009 г. или до 15.02.2010 г. включително застрахователното дружество следвало да се произнесе по щетата по един от двата начина, предвидени в чл. 271, ал. 2 от КЗ, което не било направено. Видно от представено заверено копие на разходен касов ордер, „З. А.“ изплатило застрахователното обезщетение на 05.03.2010 г. На 30.04.2010 г. бил съставен АУАН № Р-06-178/30.04.2010 г. за установяване на нарушение на чл. 271, ал. 1, вр. ал. 2 от КЗ. На същата дата АУАН бил предявен и подписан от представител на застрахователното дружество. С Наказателно постановление № Р-10-320 от 18.10.2010 г. на заместник председателя на Комисията за Ф. Н., ръководещ Управление „Застрахователен Н.“ на основание чл. 319, ал. 2 от КЗ на „З. А.“ било наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2 000 (две хиляди) лв. за нарушение на чл. 271, ал. 2, вр. ал. 1 от КЗ.

От правна страна районният съд е обосновал, че не са допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон при издаване на наказателното постановление. Обсъдил е доводите на застрахователното дружество относно причините за забавянето на произнасянето по заведената щета и ги е приел за неоснователни. В тази връзка районният съд е посочил, че застрахователят е пренебрегнал разпоредбата на чл. 271, ал. 3, т. 2 от КЗ, според която установяването на вината на съответния водач и съответно задължението на застрахователя по договора за обезвреда не може да бъде отлагано. Не съществува възможност допълнителните действия по изясняване на отговорността за настъпилото ПТП на съответния водач да създадат правни основания за забавяне произнасянето по основателността на претенция за обезщетение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, когато за удостоверяването на пътнотранспортно произшествие е представен протокол за ПТП. Такъв е представен още на 12.11.2009 г. На следващо място районният съд е отчел, че с НП № Р-10-435/08.12.2008 г., влязло в сила на 30.11.2009 г., на З. „А.“ е наложено друго административно наказание „имуществена санкция“ за същото по вид нарушение, поради което описаното в процесното НП нарушение се явява извършено при условията на повторност съгласно разпоредбата на § 1, т. 37 от Допълнителните разпоредби на КЗ. Това ангажира административнонаказателната отговорност на застрахователя на основание чл. 319, ал. 2, пр. 2 от КЗ, според чиято разпоредба размерът на предвидената имуществена санкция е от 2 000 лв. до 40 000 лв. В тази връзка, наложената по настоящото НП е в предвидения в закона минимален размер.

Решението на първоинстанционния съд е правилно. При постановяването му съдът е спазил съдопроизводствените правила и материалния закон. Районният съд е

постановил обжалваното решение след обсъждане на събраните доказателства в съвкупност, при правилно установена фактическа обстановка и при правилно тълкуване и прилагане на закона.

Изложените в касационната жалба доводи са неоснователни.

Съгласно чл. 319, ал. 1 от КЗ, който извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му, извън случаите по чл. 312 - 318, на разпореждане или заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя, се наказва със: 1. глоба от 500 до 3 000 лв. - за физическо лице; 2. имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. - за юридическо лице. Съгласно чл. 319, ал. 2 от КЗ при повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 1 е от 1 000 до 6 000 лв., а по ал. 1, т. 2 - от 2 000 до 40 000 лв. Съгласно чл. 271, ал. 1 от КЗ, срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да бъде по-дълъг от три месеца от нейното предявяване пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител за уреждане на претенции. Съгласно ал. 2 от чл. 271 от КЗ, в срока по ал. 1 лицето, пред което е предявена претенцията, трябва да: 1. определи и изплати размера на обезщетението, или 2. даде мотивирано становище по предявените претенции, когато отказва плащане или когато основанията и размерът на вредите не са били напълно установени. В т. 37 от § 1 на ДР на КЗ е дадено легално определение на понятието „повторно нарушение“. Съгласно т. 37 от § 1 от ДР на КЗ "Повторно нарушение" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение.

В случая от събрания доказателствен материал се установява по несъмнен начин, че касаторът не е изпълнил установеното задължение по чл. 271, ал. 2, вр. ал. 1 от КЗ в срок. Щетата е образувана на 13.11.2009 г. и тримесечният срок за произнасянето по нея е изтекъл на 15.02.2010 г. (присъствен ден - понеделник). Настоящият съдебен състав не кредитира твърденията на касатора, че забавянето на произнасянето се дължи на забавянето на отговора на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР-В. На първо място следва да се посочи, че още при образуването ѝ, щетата е била окомплектована с всички изискуеми от закона документи, необходими за произнасянето от застрахователя, в какъвто смисъл са и мотивите на районния съд. Разпоредбата на чл. 271, ал. 3, т. 2 от КЗ е императивна и гласи, че застрахователят не може да откаже да се произнесе по основателността на претенцията за обезщетение за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, когато за удостоверяване на ПТП е бил представен протокол за ПТП. На следващо място остават недоказани твърденията на касатора, че по повод на негово запитване до сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР-В е закъснял отговорът на контролните органи и това е довело до забавяне на произнасянето. Представеният по делото отговор на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР-Враца носи изходящ № 145 от 06.01.2010 г., т. е. изведен е близо един месец преди изтичане на срока за произнасяне на застрахователя. Посоченото писмо има характер на официален удостоверителен документ, поради което съдът приема, че от датата на извеждането му е бил на разположение на застрахователя. Същевременно същият отговор е заведен при застрахователя под вх. № Л-2086 от 18.02.2010 г., т. е. близо месец и половина след изготвянето и извеждането му от контролните органи. Датата на входиране на документа е поставена от самия застраховател и в негова тежест е да установи достоверността ѝ. От застрахователя не

са представени доказателства на какво се дължи късното входиране на документа.
По изложените съображения съдът не намира основания за отмяна на обжалваното решение и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд С.-град, V касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.01.2011 г. по НАХД № 14508/2010 г. на С районен съд, НО, 99-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: